

Corrons celebra 50 anys com a pintor (1962)

CRÒNICA SOCIAL. Nascut a Manresa, l'any 1900, Enric Corrons Perramon celebrava els seus 50 anys en la professió de pintor i escenògraf en un conegut restaurant de la ciutat.

Foto: Antoni Quintana Torres.

A la fotografia apareix al centre, acompanyat de la seva esposa, i, prop d'ells, el seu germà Anselm. En primer terme, el també pintor Puigcerver que havia treballat com a tal amb els germans Corrons. Es dona el cas que aquesta és la darrera fotografia on apareix Puigcerver abans de morir, segons va deixar escrit el fotògraf i periodista Quintana Torres. El pare d'Enric Corrons, Bonaventura, havia estat decorador i aquarel·lista, fet que va possibilitar que ell també continués bàsicament treballant aquestes especialitats.

El seu germà Anselm, també va ser pintor, a més de cartellista, il·lustrador, i ninotaire, que inicialment s'havia especialitzat en el dibuix humorístic, que havia practicat sobretot en la seva joventut a Barcelona, on havia col·laborat entre d'altres publicacions a l'"Esquella de la Torratxa" i "La Campana de Gràcia". Cap al final de la Dictadura de Primo de Rivera va decidir retornar a Manresa, per ajudar professionalment el seu pare en les tasques quotidianes i es va integrar immediatament en la vida cultural de la ciutat. Així va col·laborar a la "Revista Il·lustrada Jorba, Ciutat", que podríem definir com una revista noucentista d'art i cultura, i "Ara" (1930-32), d'avantguarda cultural. També va ser l'autor dels dibuixos del "Llibre Verd" de Manresa, escrit per Vicenç Prat. Durant la Guerra Civil va ser professor a l'Escola d'Arts i Oficis i un dels dissenyadors del paper moneda que va emetre l'Ajuntament. L'any 1938 va ser reclamat a files per l'exèrcit republicà. Exiliat a França, va passar per un camp de concentració de Santander fins que els avals li van permetre retornar a la Manresa franquista. En l'etapa de la Dictadura es va dedicar bàsicament a la decoració, tant de comerços com de particulars de la ciutat.